

[Statsministeren.]

nomiske og sociale Forhold. Særlig syntes det ærede Medlem Hr. Svend Nielsen i Gaar at have et ret vidt Udsyn. Jeg skal se bort fra det ærede Medlems mærkelige Tone og kunstige Ordvalg, men han var nu saare antikapitalistisk i Ord — hidtil har det jo ikke vist sig i fremtrædende Grad i Gerning. I mit Parti er der utvivlsomt fremdeles Vilje, efterhaanden som Tiden er inde, til at ende Monopoldannelser og ogsaa til at føre Beskatningen paa Kapitalen videre. Under de herskende Ejendomsforhold er der vel næppe anden Vej, ad hvilken Guldstrømmen, som det ærede Medlem talte om, kan ledes til Samfundet, end Beskatningens Vej; og det har hverken været Ministeriet eller mig eller mit Parti, som har frygtet denne Vej. Det ærede Medlem maa imidlertid forstaa, at de Arbejdere, der har Interesse i Landbruget og i hele den økonomiske Basis for Produktionslivet, for Afsætning og Tilførsler, og hvis Interesse ikke er mindre end den, som Landbrugserhvervet selv og andre Erhverv har, de kan naturligvis ikke overlade det ærede Medlem alene at give Betingelser for Samarbejdet.

Det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen har, forekommer det mig, bedre forstaaet Sagen: baade at Fællesinteresser maa være Grundlaget, og at Samarbejdet maa tilrettelægges af dem, der er i Stand til at behandle de faglige og saglige Problemer, og som har Mulighed for at søge Tilslutning til deres Afgørelser hos de Kredse, de maatte repræsentere. I den Henseende har jo Arbejderne de fornødne Organer, der kan træde i Virksomhed, men det synes unægteligt mere indviklet for den anden Part.

I øvrigt skal jeg ikke besvære Tinget med den personlige Omtale, som det ærede Medlem Hr. Svend Nielsen fandt Tiden egnet til. Han maa, saa ofte han har Lyst til det, tale om mine Sengeklæder og Duntæpper, og hvad han i øvrigt interesserer sig for, og hvis han har Lyst til at studere det nærmere, er han velkommen hjemme hos mig.

Det ærede Medlem Hr. Brorsen og det ærede Medlem Hr. Løje har ment at kunne konstruere en Modsætning mellem Udenrigsministeren og mig angaaende Importens Virkninger. Mig bekendt forefindes der ikke i Realiteten saadanne Modsætninger, idet vi indtil Dato har været enige om Indholdet af de Handelsaftaler, som er sluttet, og hvoraf de af Udenrigsministeren nævnte Tal er fremgaaet. Jeg har for en

Tid siden her i Tinget sagt, at hvis man gør det, som man kræver fra Landbrugets Side, nemlig imødekommer Kravet om Udvildelse af Landbrugsproduktionen til dens yderste Grænse, eller hvad det nu var for et Udtryk, man anvendte, saa melder sig ogsaa Kravet om Salg af flere Færdigvarer, og saa faar vi forøget Arbejdsløshed. Dette er desværre en rigtig Bedømmelse, men derom har Udenrigsministeren ikke talt; han har vist med Tal, hvorledes det stiller sig i Aar, og om den Handel, der er foregaaet i Aar, er der Enighed. Men jeg har ikke forstaaet, at det ærede Medlem Hr. Brorsen anbefaler, at dette Aars Tal ogsaa skal være Grænsen for Fremtiden.

Det ærede Medlem Hr. Brorsen mener, at det irriterer mig og andre at høre Udtalelser fra Valget i 1929. Nej, hvorfor skulde Taler med et rigtigt Indhold irritere? Jeg har bestridt, at jeg skulde have givet det Løfte at skaffe Arbejde og god Fortjeneste til alle danske Borgere, og det ærede Medlem nøjedes da ogsaa med at citere noget helt andet, noget, jeg ikke havde sagt. Men Pointen i den paagældende Udtalelse og i de Udtalelser, det ærede Medlem citerede, var det, som var Maalet og stadig er Maalet: fremdeles at skaffe Beskæftigelse til de flest mulige paa ordinær Vis eller ved ekstraordinære Midler. Hertil har jeg sagt og gentager det nu, at det ærede Medlem og hans Meningsfæller har jo gjort, hvad de kunde, for at modsætte sig Love, der sigtede paa at naa frem til dette Maal. Endnu kan jeg tilføje, at man i 1929, som det ærede Medlem altsaa vender tilbage til, beskæftigede sig med en Krise i Industrien, med en betragtelig Arbejdsløshed i visse bestemte Fag. Men et Par Aar efter har de Industrier, som det dengang drejede sig om, faaet særdeles rigelig Beskæftigelse, medens Verdenskrisen har ført til den for dansk Landbrug sørgelige Tilstand, hvorunder efter Landbrugets eget Sigende 25 000 à 50 000 Arbejdere blev afskediget fra Landbruget, og Virkningerne af denne Krise og af den Kronenedskæring, der fandt Sted i Landbrugets Interesse i 1933, føles fremdeles baade i Arbejdsløshed og i Varepriser. Som jeg før har bemærket, er en Række Produktioner kommet i Gang under den Politik, som nu er ført, og de har optaget mange Tusind Arbejdere. Men det afhænger fremdeles af Udviklingen, om denne Beskæftigelse kan forøges.

Det ærede Medlem Hr. Brorsen gjorde saa i den samme Tale nogle mærkelige Bemærkninger om den saakaldte Ravlin-Sag, Sagen om Undersøgelser og Dybdeboringer